

Samling af Afgørelser

Sag C-337/09 P

Rådet for Den Europæiske Union
mod
Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd

»Appel — handelspolitik — dumping — import af glyphosat med oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7, litra b) og c) — status som virksomhed, der driver forretning under markedsøkonomiske vilkår — begrebet »omfattende statslig indgriben« som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra c), første led — statslig aktionær, som reelt kontrollerer producentens generalforsamling — sidestilling af en sådan kontrol med en »omfattende indgriben« — bedømmelse af en ordning med attestering af eksportkontrakter — grænser for domstolsprøvelsen — bedømmelse af de fremlagte beviser«

Sammendrag af dom

1. *Appel — retlig interesse — omstændighed indtrådt efter Rettens dom, der medfører, at dommen ikke længere kan skade appellanten — situation, hvor den retsakt, som Retten har annulleret, er blevet ophævet af dens ophavsmand — ophævelse med virkning ex nunc forskellig fra annulation med virkning ex tunc — opretholdelse af retlig interesse*
2. *Appel — anbringender — urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og af beviselementerne — afvisning — Domstolens prøvelse af vurderingen af de faktiske omstændigheder og af beviselementerne — udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt*

(Art. 256 TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1)

3. *Appel — anbringender — åbenbar fejl ved institutionernes bedømmelse — vurdering af komplicerede økonomiske forhold — institutionernes skønsbeføjelser — rækkevidde — retsspørgsmål, der er genstand for prøvelse i forbindelse med en appel*
4. *Appel — anbringender — gentagelse af argumenter fremsat for Retten med henblik på anfægtelse af Rettens argumentation — formaliteten*
5. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — dumpingmargen — fastsættelse af normalværdien — tildeling af status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår — betingelser — ingen omfattende statslig indgriben i et selskabs forretningsmæssige beslutninger — begreb — bevisbyrde*

[Rådets forordning nr. 384/96, art. 2, stk. 7, litra c), første led, og nr. 461/2004, art. 2, stk. 7, litra c), første led]

6. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — institutionernes skønsbeføjelser — overholdelse af proceduremæssige garantier*

1. Domstolen kan fastslå, at en appel må afvises, når der efter afsigelsen af Rettens dom er indtrådt en sådan omstændighed, at dommen ikke længere kan skade appellanten. En retlig interesse hos appellanten forudsætter således, at appellen med sit resultat kan tilføre parten en fordel. Når en forordning vedtaget efter Rettens dom udelukkende ophæver den af Retten annullerede forordning med virkning *ex nunc* og ikke med virkning *ex tunc*, har appellanten stadig en retlig interesse hvad angår annullationen af virkningerne af den annullerede forordning i perioden fra datoen for forordningens ikrafttræden til datoen for dens ophævelse.

(jf. præmis 46, 48 og 49)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 55)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 58)

4. Såfremt en appellant bestrider Rettens fortolkning eller anvendelse af EU-retten, kan de retlige spørgsmål, som har været behandlet i første instans, drøftes på ny under en appelsag. Hvis en appellant ikke kunne basere sin appel på argumenter, som allerede har været fremført for Retten, ville appelsagen nemlig blive frataget en del af sit formål.

(jf. præmis 61)

5. Hvad angår fortolkningen af de betingelser for at tildele status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, der er fastsat i artikel 2, stk. 7, litra c), første led, i antidumpinggrundforordning nr. 384/96, er det med rette, at Retten fastslår, at en statslig kontrol påvist ved den omstændighed, at de statslige aktionærer, selv om de er i mindretal, kontrollerer generalforsamlingen i et selskab, at de vælger medlemmerne af bestyrelsen, og at en del af bestyrelsesmedlemmerne i nævnte selskab er forbundet til selskabet i kraft af ansættelseskontrakter eller kontrakter om levering af tjenesteydelser, i princippet ikke kan sidestilles med en »omfattende statslig indgriben« som omhandlet i denne artikel og derfor ikke kan fritage Rådet og Kommissionen fra forpligtelsen til at tage hensyn til beviselementer fremlagt af den pågældende producent vedrørende den faktiske, retlige og økonomiske sammenhæng, i hvilken producenten konkret driver virksomhed.

Det fremgår således klart af ordlyden af nævnte forordnings artikel 2, stk. 7, litra c), første led, at denne bestemmelse ikke omhandler en statslig indgriben af enhver art i produktionsvirksomheder, men udelukkende en sådan indgriben, som vedrører de sidstnævntes beslutninger vedrørende priser og omkostninger. Desuden angiver anvendelsen af udtrykket »indgriben«, at det ikke er tilstrækkeligt, at staten kan have en vis indflydelse på de nævnte beslutninger, men indebærer en reel indblanding i disse. Desuden skal den indgriben, som finder sted i producentens beslutninger vedrørende priser og omkostninger, være »omfattende«. Det er således ubestridt, at nævnte artikel tillader en vis indgriben fra statens side i disse beslutninger.

Hvorvidt der er tale om en omfattende statslig indgriben i de nævnte beslutninger, skal vurderes ud fra formålet med denne bestemmelse, som tilsigter at sikre, at producenten driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, og navnlig at de omkostninger, som han er underlagt, og de priser, som han praktiserer, er resultatet af de frie markeds kræfter. En statslig indgriben, der hverken efter sin art eller efter sin virkning kan gøre producentens beslutninger vedrørende priser og omkostninger uforenelige med de markedsøkonomiske vilkår, kan derfor ikke anses for omfattende.

En sådan fortolkning fjerner imidlertid ikke betingelsen, hvorefter producenten skal træffe sine beslutninger vedrørende priser og omkostninger uden en sådan indgriben. Selv når producenten har vedtaget de nævnte beslutninger udelukkende som reaktion på markedssignaler, er nævnte betingelse således til hinder for, at han tildeles status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, hvis der er tale om en omfattende statslig indgriben i de frie markeds kræfter, eksempelvis hvis staten griber direkte ind i priserne på visse råvarer eller prisen på arbejdskraft. Det påhviler under alle omstændigheder producenten at fremlægge beviser for, at han ikke er genstand for nogen omfattende statslig indgriben, når han træffer forretningsmæssige beslutninger, og Rådet og Kommissionen råder i den henseende over et vidt skøn.

(jf. præmis 78-83 og 89-91)

6. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 106 og 107)